

[Poul Erik Dyrlund]

ordførertale – at Industriens Arbejdsgivere og CO-Metal i 1990 indgik en frivillig aftale om de her ting.

Jeg er også vidende om, at den aftale er sagt op fra arbejdsgiverside med det formål ad frivillighedens vej at få genforhandlet disse ting. Det tager jeg i hvert fald som et udtryk for, at der også langt, langt ind i arbejdsgiverkredse er interesse for at få disse ting til at fungere. Også sikkerhedsrepræsentanterne bruger tid på at beskæftige sig med de nære ydre miljøforhold omkring virksomheden.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Jeg forstår slet ikke hr. Poul Nødgaards argumentation. Jeg troede, at man gik ind for afbureaukratisering.

Det må da være nemmere, når en virksomhed kommer med en ansøgning om et eller andet eller man i det hele taget skal behandle noget på arbejdsmiljøområdet, at det ikke bare drejer sig om det, der er inde i virksomheden eller i hallen, men at man også får de andre ting med, de ting, som ryger ud gennem skorstenen eller gennem kloakkerne, eller hvor det nu er, man leder spildevandet hen.

Det, der er meningen med dette her, er jo at få sagsbehandlingen ordnet i én omgang, således at virksomhederne kan få deres godkendelser fra det samme sted. Det er da betydelig nemmere end i dag, hvor Arbejdstilsynet kommer farende, og så skal de senere snakke med amternes og måske kommunernes tekniske forvaltning. Alle kommer og kigger bagefter, og så er der ikke nogen, der ved, hvad de andre har vedtaget.

Det, det drejer sig om her, er at få en fælles indstilling og sagsbehandling. Det må da være en fordel for virksomhederne. Det burde være klart for alle, synes jeg.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg vil sige til hr. Poul Erik Dyrlund med hensyn til frivillige aftaler: Jamen det er da dejligt, at der findes sådan nogle frivillige aftaler. Hvorfor skal vi så overhovedet spille denne skønne fredag med at behandle de her ting, hvis det kan foregå i frivillighed? Det er præcis det, Fremskridtspartiet lægger op til. Så er alt i den skønneste orden.

Men det, man gang på gang vil herinde i Folketinget, er at detailregulere. Lad dog arbejdsgivere og arbejdstagere selv løse problemerne!

Til hr. Tommy Dinesen. Kloakker og skorstenene er jo allerede med. Vi har en stor virksomhed liggende i den lille kommune, hvor jeg bor – Kambas, kødfabrikken Sjælland – der på en lang række områder, ved jeg, er under forskellige love og regler og paragraffer. Men det, man ønsker herinde, er at lægge yderligere lag på lag af bureaukrati. Det er det, Fremskridtspartiet vender sig imod. Vi skal gå ind for forenkling. Det skal være en ledetråd her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg skal såmænd blot endnu en gang i al stilfærdighed erindre hr. Poul Nødgaard om, at lovforslaget præcis er formuleret således, at der ikke er tale om tvang.

Der står jo i hver evig eneste paragraf: »Sikkerhedsorganisationens opgaver kan efter aftale mellem virksomheden og medarbejderne ...«. Ikke? »Bedriftssundhedstjenestens opgaver kan udvides ...«. »Branchesikkerhedsrådenes opgaver kan udvides ...«.

Altså hele vejen igennem frivillighedens princip, netop det princip, som hr. Poul Nødgaard står her på talerstolen og efterlyser. Det, det handler om i dette lovforslag, er at skaffe den fornødne hjemmel til, at man nu også kan disse ting ad frivillighedens vej.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

Jeg vil godt lige sige til hr. Poul Erik Dyrlund: I al den tid, jeg har levet og læst love og regler og paragraffer, betyder ordet »kan« i realiteten »skal«. Så jeg er bestemt ikke enig. Det er præcis ligegyldigt, om man skriver »skal« eller »kan«, for »kan« er faktisk også et »skal«. Sådan er livet nu engang indrettet, og det kan vi ikke tale os udenom her i Folketinget. Sådan administreres det hele rundt omkring, og det kan vi lige så godt se i øjnene, for det kan vi ikke ændre på.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):